

การตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทย
กลุ่มอุตสาหกรรมบริการของกลุ่มผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร
Investment Decision-making in the Service Industry Group of the Stock
Exchange of Thailand Among Elderly Individuals Residing in Bangkok

จตุรวัฒน์ ธนินันท์¹ ชัญญาณินท์ ธนินันท์² ขจรอรุณ พงศ์วิริทธิ์ธร³
ชวลิต หงสเลิศสกุล⁴ ศิกานมณี ไชเออร์ส⁵

Chaturawat Thanitnan, Chanyanit Thanitnan, Kajornatthapol Pongwiritthon
Chavalit Honglertsakul, Sikarnmanee Syers

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์และปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มผู้สูงอายุที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน: กลุ่มอุตสาหกรรมบริการในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานครในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 เขต ได้แก่ เขตวัฒนา เขตพญาไท เขตห้วยขวาง เขตจตุจักร และเขตราชบุรีบูรณะ โดยไม่ทราบกลุ่มจำนวนประชากร ซึ่งใช้การสุ่มตัวอย่างเพื่อมาเป็นตัวแทน การศึกษาแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น โดยใช้การเลือกตัวอย่างแบบโควตา จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ และแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติบรรยาย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที ความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัย พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์สำหรับกลุ่มผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร: กลุ่มอุตสาหกรรมบริการในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยภาพรวมระดับการตัดสินใจลงทุน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและการเมือง ด้านทางเศรษฐกิจ และด้านอื่น ๆ ที่มีความไม่แน่นอน การทดสอบการเปรียบเทียบเรียงลำดับจากมากไปหา

Received: 2023-03-25 **Revised:** 2023-06-21 **Accepted:** 2023-06-22

¹ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด, Graduate School, Stamford International University. Corresponding Author e-mail: ballza5573@gmail.com

² ที่ปรึกษาธุรกิจอิสระ, Independent Business Consultant.

³ คณะไอคิวอาร์เอ บริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยจีโอมาติก้า, มาเลเซีย, คณะบริหารธุรกิจ, วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น, IQRA Business School, University of Geomatika, Malaysia. Faculty of Business Administration, Northern College. E-mail: tok2029@gmail.com

⁴ หน่วยศัลยศาสตร์ระบบทางเดินปัสสาวะ ภาควิชาศัลยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล มหาวิทยาลัยนวมินทราชิตราชมงคล, Division of Urology, Department of Medicine, Faculty of Medicine, Vajira hospital. Navamindhradiraj University

⁵ คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น, Faculty of Business Administration and Information Technology, Rajamangala University of Technology Isan, Khon Kaen Campus

น้อย พบว่า ในทุกด้านระดับการตัดสินใจลงทุนอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านเกี่ยวกับตัวหลักทรัพย์ ด้านเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ ด้านสังคม ลักษณะสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกันทางด้านเพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ มีระดับค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ไม่แตกต่างกัน มีอย่างนัยสำคัญที่ 0.05

คำสำคัญ: การตัดสินใจ; ลงทุน; อุตสาหกรรมบริการ; กลุ่มผู้สูงอายุ; กรุงเทพมหานคร

Abstract

This study is a descriptive research that aims to investigate the investment decision-making on the Stock Exchange of Thailand and the personal factors influencing the investment decision among the elderly in Bangkok, specifically the service industry officially listed companies on the Stock Exchange of Thailand. The study population and sample included elderly individuals residing in five districts of Bangkok, namely Wattana District, Phayathai District, Huay Kwang District, Chatuchak District, and Rat Burana District. The sample size was determined using a non-probability sampling method with a quota of 400 total samples. Research tools consisted of a checklist questionnaire and a 5-level rating scale. Quantitative data analysis was conducted through descriptive statistics, frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and one-way analysis of variance. Results of the study showed that the overall investment decision level among the elderly in Bangkok on the service industry officially listed companies on the Stock Exchange of Thailand was high. Further analysis of each aspect revealed that investment decision levels were high for all aspects in descending order, including securities aspect, stock market aspect, social and political aspect, economic aspect, and the other uncertain aspect. The test comparing the characteristics of the respondents, such as gender, marital status, education level, average monthly income, and occupation, showed an average level of investment decision-making in the Stock Exchange of Thailand with no significant statistical differences observed at a 0.05 level of significance.

Keywords: Decision; Investment; Service Industry; Elderly; Bangkok

บทนำ (Introduction)

แผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545-2564) ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2552 กำหนดให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดีด้วยการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า มีศักดิ์ศรี พึ่งตนเองได้และมีหลักประกันที่มั่นคง โดยให้หน่วยงานภาครัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมในการกิจด้านผู้สูงอายุ โดยกำหนด ยุทธศาสตร์และแผนการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุไว้ทั้งสิ้น 5 ยุทธศาสตร์ คือ 1) ยุทธศาสตร์ด้านการเตรียมความพร้อมของประชากรเพื่อวัยสูงอายุที่มีคุณภาพ 2) ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้สูงอายุ 3) ยุทธศาสตร์ด้านระบบคุ้มครองทางสังคมสำหรับผู้สูงอายุ 4) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาทางด้านผู้สูงอายุอย่างบูรณาการระดับชาติ และการพัฒนาบุคลากรด้านผู้สูงอายุ

และ 5) ยุทธศาสตร์ด้านการประมวล พัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ด้านผู้สูงอายุ และการติดตาม ประเมินผลการดำเนินการตามแผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ปัจจุบันผู้สูงอายุกลายเป็นกลุ่มประชากรที่มีสัดส่วน สูงขึ้นอย่างรวดเร็วในหลายประเทศ โดยในปี 2013 สัดส่วนของผู้สูงอายุต่อประชากรในกลุ่มประเทศ พัฒนาแล้วอยู่ที่ ร้อยละ 23 หรือประมาณ 240 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 17 ในปี 1990 นั้นหมายถึง กลุ่มผู้บริโภครายหนึ่งที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ และมีอิทธิพลต่อการใช้จ่ายด้านอุปโภคบริโภคในอนาคต การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรทั่วโลกมีผลให้ประชากรผู้สูงอายุมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เป็น ผลอันเนื่องมาจากการพัฒนาทางการแพทย์และสาธารณสุขที่มีความเจริญก้าวหน้าไปอย่างมาก สามารถทำ ให้มนุษย์มีอายุเฉลี่ยเพิ่มมากขึ้น ซึ่งประเทศไทยก็มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรเป็นไป ตามกระแสการพัฒนารูปแบบการดำเนินงานด้านผู้สูงอายุเรื่อยมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประกาศใช้ พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 ที่ได้กำหนดสิทธิผู้สูงอายุจะต้องได้รับตามกฎหมาย เช่น การบริการ ทางแพทย์ การบริการทางการศึกษา การประกอบอาชีพ การมีส่วนร่วมทางสังคมและการพัฒนาตนเอง ในด้านต่าง ๆ เป็นต้น ทั้งนี้ภารกิจต่าง ๆ ข้างต้น เช่น การส่งเสริมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ การจัดงานศพตาม ประเพณี และสถานสงเคราะห์คนชรา การดำเนินการเพื่อการคุ้มครอง ส่งเสริม สนับสนุนผู้สูงอายุ ให้ส่วน ราชการทั้งส่วนกลางส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น รวมทั้งรัฐวิสาหกิจเป็นผู้ดำเนินการจะต้องคำนึงความ เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ทั้งนี้ ในปี 2013 ขนาดของเม็ดเงินใช้จ่ายของผู้สูงอายุในกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้วมี มูลค่าประมาณ 1.1 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือกว่าร้อยละ 15 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของโลก และคาดว่าจะขยายตัวเป็น 1.7 แสนล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ภายในปี 2020 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 6 ต่อปี (MICE Intelligence Center, 2562) การพัฒนาคุณภาพชีวิตคนของประเทศไทย การออมเงินและการลงทุน ต่างกันที่การออมเงินจะเป็นการค่อย ๆ เก็บเงินไว้ในสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำ ได้แก่ การฝากเงิน ใน ขณะที่ การลงทุนจะเป็นการนำเงินออมไปต่อยอดลงทุนสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูงขึ้น เพื่อให้ได้ ผลตอบแทนที่เพิ่มมากขึ้น การทำงานประจำ การเป็นแม่ค้า เป็นอาชีพอิสระ งานรับจ้างชั่วคราวหรือรับ ราชการ ก็มีรายได้ ทำไม่จะต้องเอาเงินไปลงทุนทำอะไรเพิ่มเติมอีก ซึ่งทุกคนควรจะต้องลงทุนเพราะต้องสู้ กับเงินเฟ้อที่สูงขึ้น ทำให้เรามีรายจ่ายที่สูงขึ้นจากราคาของที่เพิ่มขึ้น โดยไม่สามารถควบคุมได้ ซึ่งนอกจาก เงินเฟ้อแล้ว เราทุกคนยังมีเป้าหมายในชีวิตที่แตกต่างกันอีกด้วย และโดยปกติจะแบ่งวัตถุประสงค์ออกได้ เป็น 3 ข้อ หลัก ๆ คือ ข้อที่หนึ่งเพื่อสำรองสภาพคล่อง จะเป็นการลงทุนระยะสั้น โดยอาจจะมีการใช้ เงินภายใน 1 ปี ปกติคนเราควรมีเงินสำรองอย่างน้อย 3-6 เดือน ของค่าใช้จ่ายเฉลี่ย มีควรลงทุนใน สินทรัพย์สินที่มีความเสี่ยงมากเกินไปเพราะอาจจะทำให้ประสบปัญหาการขาดทุนได้ในยามที่จำเป็นต้อง ขายสินทรัพย์นั้น เพราะต้องการเงินมาใช้ ควรลงทุนในสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูงและราคาไม่ค่อยผัน ผวน เพื่อนำมาใช้จ่ายกรณีฉุกเฉินได้ แต่ก็ไม่ควรลงทุนในรูปแบบนี้มากเกินไป เพราะมีโอกาสได้ ผลตอบแทนค่อนข้างต่ำ (สวภพ ชัชวาลย์ และณัฐสพันธ์ เผ่าพันธุ์, 2563) โดยปัจจุบันการลงทุนในหุ้น ได้รับความสนใจและเป็นที่นิยมอย่างมากทั้งในวัยเกษียณ วัยทำงาน และวัยเรียนที่มีเงินออมและประสงค์ จะบริหารเงินออมของตนให้มีความมั่นคง และมีอิสรภาพทางการเงินในระยะยาวแทนการฝากเงินไว้กับ ธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินต่าง ๆ เพื่อรับผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยเงินฝากที่มีแนวโน้ม ลดลงอย่างต่อเนื่อง และไม่สามารถงู้อะไรที่มีเงินออมได้ ตามหลักเศรษฐศาสตร์ในสังคมทุนเสรีนิยม ประกอบด้วยบุคคลและครอบครัว ซึ่งเป็นผู้บริโภครายหนึ่ง กับธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิตอีกฝ่ายหนึ่ง บุคคลทั้ง

สองฝ่ายต่างมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ผู้บริโภคเป็นผู้ซื้อสินค้าและบริการจากผู้ผลิตหรือผู้ขาย สินค้าและบริการจะเคลื่อนจากผู้ผลิตไปสู่ผู้บริโภค ขณะเดียวกัน ผู้บริโภคจะจ่ายเงินให้กับผู้ผลิตเป็นค่าสินค้าและบริการ ส่วนสถานที่สำหรับทรัพยากรที่ใช้ในการผลิตสินค้าและบริการ ได้แก่ แรงงานและเงินทุน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้จากผู้บริโภค ผู้บริโภคจะบริการด้านแรงงานและเงินทุนให้ผู้ผลิต และผู้ผลิตจะจ่ายค่าแรงเป็นเงินเดือน ค่าเช่า เงินปันผล ดอกเบี้ย และอื่นๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสัญญาที่ได้ตกลงกันระหว่างผู้ผลิตกับผู้บริโภคครั้งหนึ่งเป็นรูปวงจรรวมวงจรการลงทุนมีส่วนประกอบดังนี้ 1. ค่าครองชีพผู้บริโภค 2. รายได้ของผู้บริโภค 3. รายรับของธุรกิจ 4. ต้นทุนการผลิต (สมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย, 2559)

ดังนั้นควรมีการพิจารณาการลงทุน ซึ่งการลงทุนแบ่งเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 3 ประเภท คือ 1. การลงทุนเพื่อการบริโภค คือการลงทุนเพื่อการขายสินทรัพย์ถาวร เป็นการลงทุนที่ไม่หวังผลกำไร แต่ต้องการความพอใจแค่นั้น 2. ประเภทการลงทุนในธุรกิจ เป็นการซื้อสินทรัพย์เพื่อประกอบธุรกิจน้อยที่สุด เป้าหมายในการลงทุนของธุรกิจคือ กำไร และกำไรจะเป็นตัวดึงดูดทำให้ผู้ลงทุนนำเงินมาลงทุนมากขึ้น และ 3. การลงทุนในหลักทรัพย์ ในรูปของหลักทรัพย์เป็นพันธบัตร หุ้นกู้หรือหุ้นทุน การลงทุนประเภทนี้เป็นการลงทุนทางอ้อม ต่างจากการลงทุนในธุรกิจ เพราะผู้ลงทุนไม่ต้องประกอบธุรกิจ เป็นการลงทุนที่ผู้ลงทุนจะนำเงินที่ออมได้ ไปซื้อหลักทรัพย์ที่จะลงทุน ผลตอบแทนที่ได้เป็นดอกเบี้ยหรือเป็นเงินปันผล แต่ประเภทของหลักทรัพย์ (จิรตัน สังข์แก้ว, 2544) และปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายการลงทุนได้แก่ อายุของผู้ลงทุน การมีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว สุขภาพของผู้ลงทุน นิสัยส่วนตัวของผู้ลงทุน ความสนใจในการลงทุนและความจำเป็นของผู้ลงทุน ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อขายหุ้นของนักลงทุนได้แก่ 1. ด้านเศรษฐกิจ 2. ด้านภาวะหลักทรัพย์ 3. ด้านแหล่งข้อมูล ซึ่งการลดความเสี่ยงให้กับผู้ลงทุน ทำให้มีการพัฒนาระบบการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนไทยให้เป็นไปตามหลักการที่ดี และล่าสุดได้มีการปรับปรุงหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียนไทยตั้งแต่ปี 2549 ซึ่งเป็นการนำข้อพึงปฏิบัติจากหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี 15 ข้อ ที่ได้มีการประกาศใช้เมื่อเดือนมีนาคม 2545 มาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม เพื่อให้เทียบเคียงกับหลักการกำกับดูแลกิจการขององค์การความร่วมมือด้านเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) และข้อเสนอแนะของธนาคารโลก รวมทั้งมีการติดตามผลการพัฒนาระบบการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนไทยอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรมมากขึ้น โดยจัดให้มีโครงการสำรวจและรายงานผลการสำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนไทย (สมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย, 2559) ซึ่งกลุ่มอุตสาหกรรมบริการในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้มีการบริหารจัดการเพื่อการขับเคลื่อนมูลค่าเพิ่มแก่กิจการนั้น จึงต้องมีการว่าจ้างให้บุคคลภายนอกเข้ามาปฏิบัติหน้าที่แทนตนและเชื่อว่าบุคลากรทุกคนในกิจการย่อมมีแรงผลักดันหรือมีส่วนในการที่จะทำให้เกิดประโยชน์ส่วนตัว ซึ่งหลักฐานเชิงประจักษ์เกี่ยวกับการเชื่อมโยงระหว่างแนวทางการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับผลการปฏิบัติงานของบริษัท พบว่า หากการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการของบริษัทมีแนวโน้มที่ดีขึ้นจะมีคะแนนการกำกับดูแลกิจการดีขึ้นไปด้วยนั้น ส่งผลต่อผลการปฏิบัติงานของบริษัทที่ดีขึ้น จากหลักฐานเชิงประจักษ์เกี่ยวกับการเชื่อมโยงระหว่างแนวทางการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับผลการปฏิบัติงานของบริษัท หากการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการของบริษัทมีแนวโน้มที่ดีขึ้นจะมีคะแนนการกำกับดูแลกิจการดีขึ้นไปด้วยนั้น ส่งผลต่อผลการปฏิบัติงานของบริษัทที่ดีขึ้นตามไปด้วยซึ่งวัดได้จากมุมมองของอัตราผลตอบแทนต่อส่วน

ของผู้ถือหุ้น (ROE) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA) ในทางตรงกันข้ามหากบริษัทมีแนวโน้มของการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ลดลง และมีคะแนนการกำกับดูแลกิจการในระดับที่ลดลงจะส่งผลกระทบต่อด้านลบไปด้วยเช่นกัน (Lama, 2012) จึงทำให้ผู้ลงทุนมีความสนใจมากยิ่งขึ้น

จากบริบทที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นจึงทำให้คณะผู้วิจัยศึกษาการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมบริการของกลุ่มผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อให้แนวทางการจัดการด้านการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมบริการในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและรู้เท่าทันอนาคต ซึ่งนักลงทุนสามารถตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้อย่างมีอรรถประโยชน์ มีเป้าหมายและประสบความสำเร็จจากการการลงทุนรวมถึงสามารถนำไปประยุกต์กับการลงทุนอื่นๆ ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ได้ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives)

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1.2.1 เพื่อศึกษาการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมบริการของกลุ่มผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร

1.2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตาม เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน: กลุ่มอุตสาหกรรมบริการในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยออกแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ลักษณะการสำรวจ (Survey Research) ซึ่งการวิจัยเชิงพรรณนา โดยคณะผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิดของนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจลงทุน ได้แก่ 1. ด้านเศรษฐกิจ 2. ด้านสังคมและการเมือง 3. ด้านอื่นๆ ที่มีความไม่แน่นอน 4. ด้านเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ 5. ด้านเกี่ยวกับตัวหลักทรัพย์ ด้านพฤติกรรมการลงทุน ได้แก่ 1. ระยะเวลาในการลงทุน 2. บริษัทหลักทรัพย์ที่ใช้บริการ 3. ปริมาณเงินที่ใช้ลงทุน 4. ที่มาของเงินทุน และซึ่งการวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องสามารถที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือกลุ่มผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเน้นผู้ที่พักอาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 เขต ได้แก่ เขตวัฒนา เขตปทุมธานี เขตห้วยขวาง เขตจตุจักร และเขตราชบุรีบูรณะ ซึ่งเป็นเขตย่านธุรกิจที่สำคัญของกรุงเทพมหานคร โดยไม่ทราบกลุ่มจำนวนประชากร ซึ่งใช้การสุ่มตัวอย่างเพื่อมาเป็นตัวแทนในการศึกษาแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) โดยใช้การเลือกตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling Technique) จำนวน 400 รายและนำมาและแบ่งสัดส่วนขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เท่ากันของกลุ่มผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานครเขตละเท่า ๆ กัน จำนวน 80 ราย แล้วจึงสุ่มกลุ่มตัวอย่างแต่ละเขต โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เนื่องจากข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง

เป็นผู้ให้ข้อมูลการตอบที่มีความสำคัญและต้องให้ผู้ตอบสมัครใจในการให้ข้อมูลแบบสอบถามการสมัครใจในการให้ข้อมูลของการวิจัย

3. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งเป็นลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการแบบตัวเลือก (Checklist) แบ่งได้ 3 ส่วนได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ การศึกษา อาชีพ รายได้ ส่วนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมการลงทุน ได้แก่ ระยะเวลาในการลงทุน บริษัทหลักทรัพย์ที่ใช้บริการ ปริมาณเงินที่ใช้ลงทุน ที่มาของเงินทุน และส่วนที่ 3 ข้อมูลการตัดสินใจลงทุน ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและการเมือง ด้านอื่น ๆ ที่มีความไม่แน่นอน ด้านเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ และด้านเกี่ยวกับตัวหลักทรัพย์ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนมีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดจัดอันดับคุณภาพ 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert's rating scale) 5 ระดับ คือการตัดสินใจอยู่ในระดับมากที่สุด ระดับคะแนน 5 จนไปถึงการตัดสินใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด ระดับคะแนน 1 และแปลความตามหลักการแบ่งอันตรภาคชั้น (Class Interval) ดังนี้ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 แสดงว่า การตัดสินใจอยู่ในระดับมากที่สุดจนไปถึงค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 แสดงว่า ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง การตัดสินใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยเกณฑ์สัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่าไม่ต่ำกว่า 0.70 ขึ้นไป ซึ่งการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) และการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ผลของค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.86 ถือว่ายอมรับได้ สามารถเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างได้ (Kajornatthapol et al., 2020)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) กับกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่ได้กำหนดไว้ข้างต้นและนำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อนำข้อมูลมาประกอบการสรุปผลและอภิปรายผลการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์การวิจัยต่อไป

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการกำหนดสถิติที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับข้อมูลทางสถิติ เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับการบรรยายลักษณะของส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ในรูปแบบของผู้วิจัยนำมาใช้เพื่อการอธิบายถึงคุณสมบัติหรือลักษณะของการแจกแจงข้อมูลตัวแปร ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ยร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติการวิเคราะห์ทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing) สมมติฐานวิเคราะห์ความแปรปรวนโดยการแจกแจงแบบ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-Way ANOVA

ผลการวิจัย (Research Results)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามการวิจัยนี้ จำนวน 400 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 68.75 สถานภาพสมรส จำนวน 250 คิดเป็นร้อยละ 50.00 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 285 คน คิดเป็นร้อยละ 71.25 รายได้มากกว่า 50,001 ขึ้น

ไป จำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 66.25 อาชีพเกษียณอายุ จำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 67.50 ประสบการณ์การลงทุน 6 ปีขึ้นไป จำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 66.25

การวิเคราะห์ด้านพฤติกรรมการลงทุน พบว่า ในการลงทุนมากกว่า 1 ปี จำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 66.25 กลุ่มทรัพยากร จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 68.75 ใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์ บัวหลวง จำกัด (มหาชน) จำนวน 145 คิดเป็นร้อยละ 36.25 ใช้วิธีการส่งคำสั่งผ่านอินเทอร์เน็ต จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 61.25 วิธีการชำระเงินของนักลงทุนใช้บัญชีเงินสด จำนวน 375 คน คิดเป็นร้อยละ 93.75 สถานที่ลงทุนของนักลงทุนเลือกศูนย์การลงทุน จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 61.25 เงินลงทุนของนักลงทุน จำนวนน้อยกว่า 50,000 บาท จำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 66.25 ที่มาของเงินทุนของนักลงทุนใช้เงินออม จำนวน 381 คน คิดเป็นร้อยละ 95.25 บุคคลที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจซื้อขายหุ้นของนักลงทุนคือการซื้อตนเอง จำนวน 325 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 แหล่งศึกษาข้อมูลของนักลงทุนศึกษาทางอินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ จำนวน 285 คน คิดเป็นร้อยละ 71.25 การถือครองหลักทรัพย์ จำนวน 3-5 ตัว จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

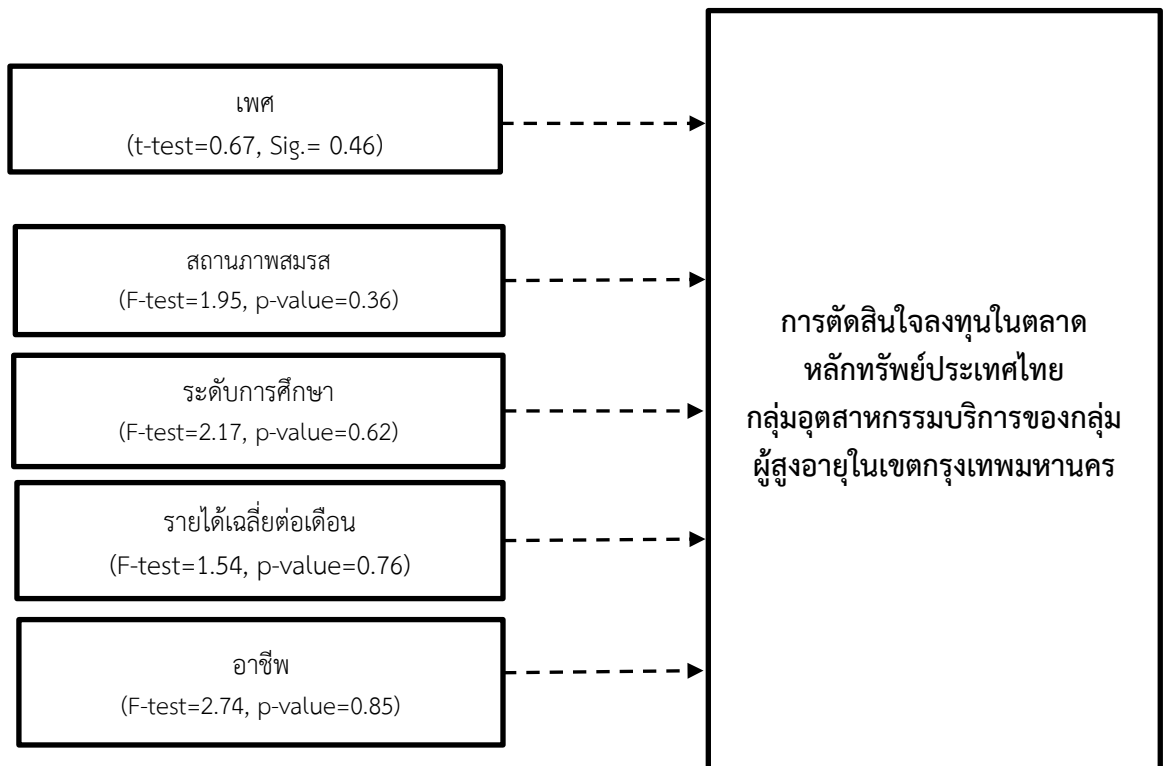
การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์สำหรับกลุ่มผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร: กลุ่มอุตสาหกรรมบริการในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยภาพรวมระดับการตัดสินใจลงทุน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.15$, S.D.=0.82) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ในทุกด้านระดับการตัดสินใจลงทุนอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านทางเศรษฐกิจ ($\bar{X}=4.15$, S.D.=0.73) ด้านสังคมและการเมือง ($\bar{X}=4.13$, S.D.= 0.72) ด้านอื่น ๆ ที่มีความไม่แน่นอน ($\bar{X}=4.10$, S.D.= 0.72) ด้านเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ ($\bar{X}=4.03$, S.D.= 0.78) และด้านเกี่ยวกับตัวหลักทรัพย์ ($\bar{X}=4.15$, S.D.= 0.59) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมบริการของกลุ่มผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานครโดยภาพรวม

การตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการของกลุ่มผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การตัดสินใจ ลงทุน
1. ด้านทางเศรษฐกิจ	4.15	0.73	มาก
1. สภาพคล่องทางเศรษฐกิจ	4.17	0.42	มาก
2. อัตราดอกเบี้ย	4.02	0.12	มาก
3. อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ	4.12	0.68	มาก
4. การผลิตและความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ	4.02	0.47	มาก
5. ภาวะเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้า	3.98	0.12	มาก
6. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ	4.23	0.85	มากที่สุด
2. ด้านสังคมและการเมือง	4.13	0.72	มาก
1. การกำหนดอัตราภาษี	4.15	0.94	มาก

การตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทย กลุ่มอุตสาหกรรมบริการของกลุ่มผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ การตัดสินใจ ลงทุน
2. การส่งเสริมการลงทุน	3.98	0.15	มาก
3. การเปิดตลาดกับต่างประเทศ	4.22	0.73	มากที่สุด
3. ด้านอื่น ๆ ที่มีความไม่แน่นอน	4.03	0.78	มาก
1. ภัยธรรมชาติรุนแรง	4.01	0.93	มาก
2. การก่อการร้าย	4.09	0.17	มาก
3. โรคติดต่อร้ายแรง	3.79	0.46	มาก
4. ด้านเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์	4.14	0.48	มาก
1. ข่าวลือ	3.98	0.79	มาก
2. กฎระเบียบที่เข้มงวดหรือหย่อนยานเกินไป	4.15	0.16	มาก
3. อัตรากำไรจากการดำเนินงานหรือดอกเบี้ยที่ไม่เอื้อต่อผู้ลงทุน	4.05	0.52	มาก
5. ด้านเกี่ยวกับตัวหลักทรัพย์	4.15	0.59	มากที่สุด
1. ผลกำไรของบริษัท	4.14	0.41	มาก
2. ฐานะการเงิน	4.05	0.69	มาก
3. การประกาศเพิ่มทุน	4.08	0.76	มาก
4. ข่าวเกี่ยวกับผู้บริหาร	4.18	0.19	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.15	0.82	มาก

การทดสอบสมมติฐานของการวิจัยในการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตาม เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน: กลุ่มอุตสาหกรรมบริการในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่แตกต่างกัน มีอย่างนัยสำคัญที่ 0.05 ดังภาพที่ 1

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig.)

—————> หมายถึง มีความแตกต่างกัน, -----> หมายถึง ไม่แตกต่างกัน

ภาพที่ 1 การสรุปผลสมมติฐานการวิจัย
ที่มา: คณะผู้วิจัย

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การวิจัยเรื่อง การตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมบริการของกลุ่มผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานครมีประเด็นที่สามารถมาอภิปรายผลได้ 2 ประเด็นดังนี้

1. การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทย

กลุ่มอุตสาหกรรมบริการของกลุ่มผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานครโดยภาพรวมระดับการตัดสินใจลงทุน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า ในทุกด้านระดับการตัดสินใจลงทุนอยู่ในระดับมาก ดังนี้ ด้านเกี่ยวกับตัวหลักทรัพย์ ด้านเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ ด้านสังคมและการเมือง ด้านทางเศรษฐกิจ และด้านอื่น ๆ ที่มีความไม่แน่นอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ PhanThiXiem Thanh, (2021) ที่ได้ศึกษาปัจจัยในการลงทุนและการตัดสินใจลงทุนในหุ้นและอนุพันธ์ของนักลงทุนบริษัทหลักทรัพย์กู้ยืม “PHS” เวียดนาม พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การวัดความเพียงพอของข้อมูลการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีไกเซอร์เมเยอร์-โอลกิน (Kaiser Meyer Olkin Measure of Sampling Adequacy) มีค่าเท่ากับ 0.826 นอกจากนี้ยังพบว่าข้อมูลทั้งหมดสามารถสกัดองค์ประกอบได้เป็น 11

องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบดังกล่าวสามารถอธิบายถึงความแปรปรวนได้ร้อยละ 66.080 ปัจจัยที่มีค่า Total Eigen Value และอธิบายความแปรปรวนได้มากที่สุดคือ ด้านผลตอบแทนในการลงทุน (20.726) รองลงมาเป็นปัจจัยด้านที่มาของการลงทุน (8.786) ด้านภาพลักษณ์ของบริษัท (6.496) ด้านเป้าหมายในการลงทุน (5.191) ด้านข้อมูลมหภาค (4.415) ด้านข้อมูลทางบัญชี (3.904) ด้านภาวะการแข่งขัน (3.696) ด้านความเชื่อมั่น (3.588) ด้านข้อมูลพื้นฐาน (3.252) ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ (3.023) ตามลำดับ ส่วนปัจจัยที่มีค่า (Total Eigen Value) และอธิบายความแปรปรวนน้อยที่สุด คือ ด้านข้อมูลข่าวสาร (3.003) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ คมสันต์ สันติประดิษฐ์กุล, (2561) ที่ได้ศึกษา การตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้พบว่า การตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ในทุกด้านระดับการตัดสินใจลงทุนอยู่ในระดับมาก ดังนี้ ด้านเกี่ยวกับตัวหลักทรัพย์ ด้านเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ ด้านสังคมและการเมือง ด้านทางเศรษฐกิจ และด้านอื่น ๆ ที่มีความไม่แน่นอน สอดคล้องกับแนวคิดของ Oriana-Helena (2014) ที่พบว่า การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติเป็นการดำเนินการปฏิบัติ การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผลของการตัดสินใจสามารถแสดงถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการลงทุนครั้ง ๆ ได้ เช่นเดียวกับที่ Jalal-Karim (2013) ได้กล่าวไว้ว่าการตัดสินใจไปปฏิบัติเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญเพราะนำไปสู่ผลของการดำเนินงานต่อไป และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Churaivan Rinthaphol and Vichit Uon, (2020) ที่พบว่า กระบวนการตัดสินใจมีอิทธิพลต่อผลการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ด้านการลงทุนของนักลงทุนด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านการนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อนักลงทุนนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติและต้องการให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดนั้น นักลงทุนควรกำหนดตารางเวลาการดำเนินงาน งบประมาณ และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ ควรมีการมอบหมายอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจน และจัดให้มีระบบการติดต่อสื่อสารที่จะช่วยให้การตัดสินใจเป็นที่ยอมรับ นอกจากนี้ นักลงทุนควรกำหนดระเบียบวิธี กฎ และนโยบาย ซึ่งมีส่วนสนับสนุนให้การปฏิบัติการลงทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. การเปรียบเทียบลักษณะสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกันทางด้าน เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ มีระดับค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ไม่แตกต่างกัน มีอย่างนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับ กนกวรรณ ศรีนวล (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการลงทุนและแรงจูงใจในการลงทุน ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ออาชีพต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ปฏิสัมพันธ์กลุ่มประเภทกิจการแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จำนวน 3 ปัจจัยด้านภาพลักษณ์และภาวะการแข่งขัน รองลงมาเป็นด้านข้อมูลทางบัญชีและด้านข้อมูลระดับมหภาคและภาวะทางเศรษฐกิจ 3) ปฏิสัมพันธ์กลุ่มวิธีการส่งคำสั่งซื้อแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จำนวน 2 ปัจจัยด้านข้อมูลทางบัญชีและด้านข้อมูลพื้นฐาน 4) ปฏิสัมพันธ์กลุ่มประเภทตราสารที่ลงทุนแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จำนวน 2 ปัจจัย ด้านข้อมูลทางบัญชี และด้านข้อมูลพื้นฐานตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ PhanThiXiem Thanh, (2021) ที่ได้พบว่า การเปรียบเทียบสภาพทั่วไปในการลงทุนและการ

ตัดสินใจลงทุนในหุ้นและอนุพันธ์ของนักลงทุนบริษัทหลักทรัพย์อัย “PHS” เวียดนาม จำแนกตามกลุ่มอาชีพ กลุ่มประเภทกิจการ กลุ่มวิธีการส่งคำสั่งซื้อและกลุ่มประเภทตราสารพบว่า แตกต่างกันในระดับนัยสำคัญ .05 ประกอบด้วย 1) ปฏิสัมพันธ์กลุ่มอาชีพมีปฏิสัมพันธ์ต่อปัจจัยในการลงทุนและการตัดสินใจลงทุนในหุ้น และอนุพันธ์ของนักลงทุนบริษัทหลักทรัพย์อัย “PHS” เวียดนาม แตกต่างกันในระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ด้านภาพลักษณ์และภาวะการแข่งขัน รองลงมาเป็นด้านข้อมูลระดับมหภาคและภาวะเศรษฐกิจและด้านข้อมูลพื้นฐาน

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

ความรู้ในเชิงวิชาการที่เกิดขึ้นใหม่ในงานวิจัยนี้คือ การตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมบริการของกลุ่มผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานครควรมุ่งเน้นดังนี้

1. การให้ความรู้เกี่ยวกับการประเมินความเสี่ยง การลงทุน กลยุทธ์ของการลงทุนที่ประสบความสำเร็จสำหรับนักลงทุน
2. การพัฒนาด้านการให้บริการสำหรับนักลงทุนเข้ามาทำการซื้อขายหลักทรัพย์ให้เหมาะสมกับการลงทุนเกี่ยวกับต้นทุนและผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุนที่เหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

หัวข้องานวิจัยที่ควรทำต่อไปในอนาคต ได้แก่ ควรศึกษานักลงทุนในเขตอื่นๆ ที่มีบริบทต่างกัน เพื่อการศึกษาเพิ่มเติมผลิตภัณฑ์การเงินที่มีความหลากหลายและความรู้พื้นฐาน เพื่อให้ทราบปัจจัยในการบริหารและพัฒนาประสิทธิภาพในสภาวะการณ์การเงินในสภาวะการณ์ต่างๆ ให้เกิดผลตอบแทนจากการลงทุนสูงสุด

เอกสารอ้างอิง (References)

- กนกวรรณ ศรีนวล. (2558). การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการลงทุน และแรงจูงใจใน การลงทุน ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. การค้นคว้าอิสระหลักสูตร. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- คมสันต์ สันติประดิษฐ์กุล. (2561). การตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรามคำแหง. สารนิพนธ์. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จิรัตน์ สังข์แก้ว. (2544). รู้วิเคราะห์เจาะเรื่องหุ้น. กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- สวภาพ ชัชวาลย์ และณัฐสพันธ์ เผ่าพันธุ์. (2563). การตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์สำหรับบุคคลทั่วไป. วารสารบัณฑิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย. 18(2), 137-144.
- สมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย. (2559). รายงานการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนไทย (Corporate Governance Report of Thai Listed Companies 2016). เข้าถึงได้จาก: <http://www.thai-iod.com/>. วันที่ค้นข้อมูล: 11 ธันวาคม 2563.

- Churaivan Rinthaphol and Vichit Uon, (2020). Strategic decision making in investment of investors in stock exchange of Thailand. *Sripatum Review of Humanities and Social Sciences*. 19(2), 49-62.
- Jalal-Karim, A. (2013). Evaluating the impact of information security on enhancing the business decision-making process. *World Journal of Entrepreneurship Management and Sustainable Development*. 9(1), 55 – 64.
- Kajornatthapol Pongwiritthon, Salinee Chaiwattanaporn, Sikarnmanee Syers, Pakphum Pakvipas, Sutheemon Chongesiriroj. (2020). Development Guidelines of Transformational Leadership of the School Administrator of Schools in Special Economic Zone: Chiang Rai. *Journal of Legal Entity Management and Local Innovation*. 6(6), 1-15.
- Lama, T. (2012). Empirical evidence on the link between compliance with Governance of best practice and firms' operating results. *Australasian Accounting Business and Finance Journal*. 6(5), 63-80.
- MICE Intelligence Center. (2562). ประชากรสูงวัยและแนวโน้มในอนาคต. เข้าถึงได้จาก: <https://intelligence.busessevents-thailand.com/th/insight/aging-trends-01-th>. วันที่ค้นข้อมูล: 28 มกราคม 2563.
- Oriana-Helena Negulescu. (2014). Using a decision-making process model in strategic management. *Review of General Management*. 19(1), 1-11
- PanThiXiem Thanh. (2021). Guidelines for Investment and the Decision to Invest in Stocks and Derivatives of Phu Hung Securities Corporation "PHS" in Vietnam. *NEU Academic and Research Journal*. 10(10), 49.78.